

entesa f. El fet d'entendre's
amb algú.

entes - esa adj. Que en-
tén en alguna cosa, intelli-
gent. És un metge molt entès.
Molt entès en antiguitats.

entestar v. tr. Reunir (dues
coses) ajuntant-les per llurs
caps o extrems. Entestar dos
arxius de parpa. || fermar
(una arda) per un cap

entestat m. Sostre fet de teula
o trossos de terrissa rompeda
amb què es cobria la plataforma
de maons dels forns de coure
obra

enterratge m. Enterrament

enterrassar-se v. pron. Picar-se
en terra

entestar-se v. pron. Obstinar-se
en una opinió, determinació, etc.

entimema m. Sil·logisme en
què una de les premisses està
sobrentesa, i compta per tant
de dues proposicions tan sols, l'an-
tecedent i el conseqüent

entinar v. tr. Posar (alguna cosa)
en una tina o en tines.